

Ο ΒΑΡΩΝ

Καὶ κολακεύομαι διὰ τοῦτο ! ('Εγείρεται.) Σᾶς ἀφίνω, ποθητὴ κυρία, μετὰ τοῦ διαπρεποῦς ἐξαδέλφου σας, μετὰ τοῦ ὁποίου θ' ἀνυπομονῆτε νὰ ἐπαναρχίσητε τὴν συνδιάλεξιν.... (Πρὸς τὸν Ἑρρίκον.) Ἐλπίζω, κύριε, ὅτι θὰ λάβω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ἐπανίδω ἡμέραν τινὰ εἰς τοὺς Παρισίους, ὅπου μοὶ ὑπεσχέθησαν ὅτι θὰ καταλάβω μίαν δικαστικὴν ἔδραν καὶ πρὸς τοὺς ὁποίους αἰσθάνομαι ἑμαυτὸν ἐλκνόμενον, ὡς πᾶν ὅπερ εἶνε διάνοια.

Ο ΥΠΟΚΟΜΗΣ

('Υποκλιόμενος:)

Κυρία ! (Πρὸς τὸν Ἑρρίκον.) Χαίρετε, κύριε, καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ μοὶ συγχωρήσητε τὴν ἀνίατον ἐλαφρότητά μου. (Ὁ Βαρὼν καὶ ὁ Ἑποκόμης ἐξέρχονται.)

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

ΛΑΥΡΑ ΕΡΡΙΚΟΣ.

ΛΑΥΡΑ

('Ανασεύουσα ὑπερηφάνως τὸ βίπιδιόν της:)

Ἴδού τους λοιπὸν .... ἀνεχώρησαν. Τί σκέπτεσθε περὶ αὐτῶν ;

ΕΡΡΙΚΟΣ

(Μετὰ πεποθήσεως:)

Τοὺς εὐρίσκω λαμπροὺς ἀνθρώπους ! .... καὶ τοὺς δύο!

ΛΑΥΡΑ

Ὅχι.... δὲν εἶνε ἀληθές ! .... Ἄγνοῶ τί εἶχον ἀπόψε. Ἦθέλησαν πιθανῶς νὰ ἐπιδειχθῶσιν ἐνώπιον ὑμῶν καὶ ἀντὶ τούτου ἐγένοντο γελοιοί.

ΕΡΡΙΚΟΣ

Σᾶς βεβαιῶ, ὅτι εὐρίσκω ἀμφοτέρους θελκτικωτάτους. Ἐν παραδείγματι, εἰς τὸ ἐλαφρὸν εἶδος ὁ ὑποκόμης διακρίνεται .....

ΛΑΥΡΑ

Διακρίνεται ; .... Διότι κρατεῖ μὲ τὴν χεῖρα τὴν κνήμην του ; ... πρὸ γυναικὸς μάλιστα ;

ΕΡΡΙΚΟΣ

Ἄφοῦ ἤδη αἱ γυναῖκες ἀρέσκονται εἰς τὴν στάσιν ταύτην ; Ἐπειτα .... εἶνε καὶ πνευματωδέστατος. .... ὀλίγον σκεπτικιστής .... ὦ ! εἶνε λαμπρὸς ἀνθρώπος !

ΛΑΥΡΑ

Πνευματωδέστατος ! μὲ τὰ ψ ο ὄ τ, τὰ β λ ἄ ν καὶ τὰ τσέγκ ! ! .... Ἐγὼ τὰ τοιαῦτα νομίζω ἀηδέστατα !

ΕΡΡΙΚΟΣ

Καὶ τοῦτο διότι ἔχετε κορεσθῆ παρισινοῦ πνεύματος... ἐγὼ ὅμως, ὅστις ἔρχομαι ἐκ τῶν ἀντιπόδων, ἀρέσκομαι ὑπερβολικά ! .....

ΛΑΥΡΑ

Καὶ αἱ περὶ γάμου ἰδέαι του, καὶ ὁ τρόπος καθ' ὃν σκοπεῖ νὰ προσενεχθῆ εἰς τὴν σύζυγόν του ; ... σᾶς ἀρέσουν ἐπίσης ;

ΕΡΡΙΚΟΣ

Ἄλλ' εἶνε τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι, ἀκριδὴ μου ἐξα-

δέλφη.... Τὸ νὰ θεωρῆ τις τὴν σύζυγόν του ὡς σύντροφον ὀργίων .... εἶνε πράγματι νόστιμον ! Ἐν τέλει, ἀληθῶς, εἰς τὸ ἐλαφρὸν εἶδος δὲν ἠδύνασθε νὰ κάμετε καλλιτέραν ἐκλογὴν.

ΛΑΥΡΑ

Εὐχαριστῶ πολὺ ! εἰς τὸ ἐλαφρὸν εἶδος .... Μοὶ ἀρκεῖ ἡ κεκτημένη πεῖρά μου.

ΕΡΡΙΚΟΣ

Αἶ, τότε ἂν προτιμᾶτε τὸ σοβαρὸν εἶδος, ὁ βαρὼν εἰς τὸ εἶδος τοῦτο εἶνε ἐπίσης λίαν διακεκριμένος τύπος.... Εἶνε προφανῶς ἀνὴρ βαθυτάτης σπουδῆς, πνεύματος καλλιεργημένου καὶ ἔχει λαμπρὰν εὐγλωτίαν . . . .

ΛΑΥΡΑ

Λαμπροτάτην ! — Συγγνώμην· εἰς τὸ σοβαρὸν εἶδος, διὰ νὰ ὀμιλήσω εἰλικρινῶς, δὲν ἦτο ποτὲ δυνατόν νὰ ἐκλέξω ἓνα τυχαῖον ἐπαρχιώτην, ἀφοῦ δὲν εἶχον προτιμῆσαι ἄνδρα, γενικῆς καὶ ἐξόχου ἀπολαύοντα ἐκτιμήσεως.

ΕΡΡΙΚΟΣ

Καὶ τίς οὗτος ;

ΛΑΥΡΑ

Αἶ ! τότε . . . .

ΕΡΡΙΚΟΣ

Πῶς ; . . . .

ΛΑΥΡΑ

Γνωρίζετε καλῶς, ὅτι οὗτος εἶθε ὑμεῖς !

ΕΡΡΙΚΟΣ

Καὶ τέλος πάντων, ἐξαδέλφη μου, ἐὰν πράγματι ἀναγνωρίζετε ἐν ἐμοὶ τόσην ἀξίαν . . . . εἶπατέ μοι λοιπὸν διατὶ τότε μὲ ἠρνήθητε ;

ΛΑΥΡΑ

('Εγειρομένη καὶ ἐρειδομένη ἐπὶ τῆς ἐστίας:)

Προσεφέρεσθε τόσον ἀδεξίως . . . .

ΕΡΡΙΚΟΣ

Καὶ ἀναμφιβόλως θὰ εἶνε πλέον πολὺ ἀργὰ ἤδη διὰ νὰ μάθω νὰ φέρωμαι δεξιώτερον . . . . Ἄλλὰ τέλος πάντων δύναμαι νὰ σᾶς ἐρωτήσω, ἐν ὅλῃ τῇ ἐπὶ τῇ ἀμαθείᾳ μου δειλίᾳ καὶ ταπεινότητι, πῶς ὤφειλον νὰ φέρωμαι ;

ΛΑΥΡΑ

Ὦς σήμερον, φίλε μου !

ΕΡΡΙΚΟΣ

('Ερωτικῶς ἀλλὰ διστάζων:)

Ναί ... ἀλλὰ κατόπιν τούτων ὄλων, γνωρίζετε ὅτι μ' ἐνθαρρύνετε εἰς τὸ νὰ σπεύσω νὰ σᾶς ἐναγκαλισθῶ ;

ΛΑΥΡΑ

(Περιπαθῶς:)

Ἄν ἠθέλατε ! . . . .

(Περιπτύσσονται ἀλλήλους)

ΙΔΙΟΜ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ Σεμίραμις τοῦ Βολταίρου δὲν ἔτυχε καλῆς ὑποδοχῆς κατὰ τὴν πρώτην παράστασιν. Ὁ συγγραφεὺς συναντήσας τὸν Πιρὼν εἰς τὰ παρασκήνια, ἠρώτησεν αὐτὸν τὴν γνώμην του. «Ἡ γνώμη μου, ἀπεκρίνατο οὗτος, εἶνε, ὅτι ἐπιθυμεῖτε πολὺ νὰ τὴν εἶχα γράψαι ἐγώ....»